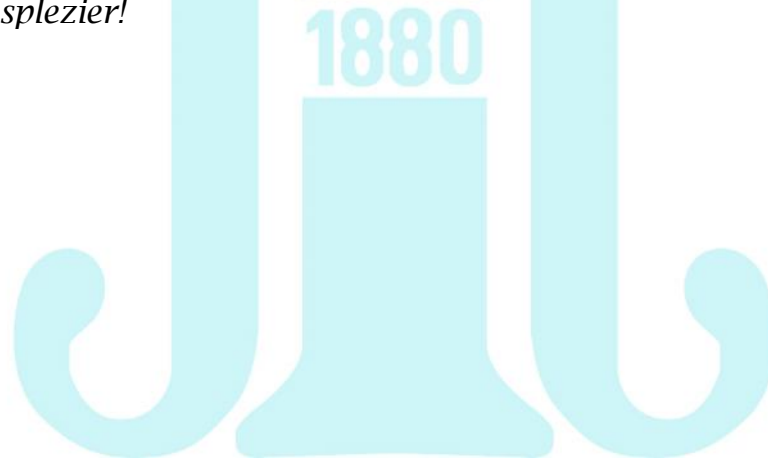

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE LAATSTE KOERS

tragikomedie in vier bedrijven

1880
door

Gert de Meulenaere

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2900

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE LAATSTE KOERS* op te voeren moet de naam van auteur *GERT DE MEULENAERE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/220/007
ISBN 978-90-385-09402

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Gert de Meulenaere
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames - 6 heren - Fig)

MARCEL VERSWIJFEL, vader
GERMAINE, zijn vrouw
DANNY, hun zoon
KATRIEN, hun dochter
SIMONE, café uitbaatster
BIANCA, dochter van Simone
GILBERT, café hulpje
BART DEPPEZ, dierenarts
OLIVIER VAN KERCKHOVE, dopingarts
YVETTE van de superette
JAAK VERBIEST, ploegleider

+ eventueel enkele figuranten zonder tekst

DECOR

Alle bedrijven spelen zich af in het supporterslokaal van profwielrenner Danny Verswijfel. Rechtsachter de toog, links deur naar de straat met klein inkomhalletje en groot venster aan de straat, rechts deur naar de wc, achter deur naar de privé, achter de toog is een trap naar de kelder, niet te zien voor het publiek. Verschillende tafels, stoelen en barkrukken. De klok in het café moet bij iedere scène worden bijgesteld. Grote poster van Danny op zijn fiets tegen de achterwand met sponsoring van superette Yvette duidelijk zichtbaar. Op de toog staan een draagbaar telefoontoestel en een belletje.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 : zondag - 22.00 u

(Het is zondag 2 oktober, de ploeg komt terug van Kruibeke, Omloop van de Vlaamse Scheldeboorden. Danny heeft de wedstrijd gewonnen. Simone is de tafels aan het afkuisen, Gilbert staat achter de toog. Eventueel één of meer klanten (figuranten) aan de toog. Marcel, Danny, Katrien, Jaak en Yvette komen het café binnen. Iedereen is in een uitgelaten stemming behalve Danny die zich zichtbaar verveeld voelt.)

MARCEL : Helaba, we zijn thuis!

SIMONE : Gilbert, ze zijn er! Onze kampioen is thuis!!! *(loopt naar de privé-deur)*
Bianca, ze zijn er!!! Danny is terug!!!

MARCEL : Simone, nen tournée generale, onzen Danny heeft de koers gewonnen!

(gejuich van de menigte, Bianca komt binnen langs privé, vliegt rond Danny zijne nek)

BIANCA : Kom hier Danny, nen dikke proficiat!

MARCEL : Heel Kruibeke stond op zijne kop, ge hadt dat moeten zien!

(gejuich van de reeds goed aangeschoten aanwezigen Ze steken Danny in de lucht)

SIMONE : Allez Danny, zeg het eens, wat moet ge hebben? Een goeie frisse pint zeker?

DANNY : Euh...neen neen, ik...euh... ik ga het niet te laat maken, merci.

KATRIEN : Komaan broertje, ge wint niet alle dagen een koers hé!

SIMONE : Da's zeker! Gilbert, zet dat vat maar aan! Onze kampioen heeft het verdiend!

GILBERT : Pff, kampioen, kampioen...hoe heeft hij dat gedaan? Welke Chinees hebt

ge daar voor moeten omkopen? (*Gilbert is duidelijk geen wielersfanaat en helemaal niet onder de indruk*)

JAAK : Hela, een beetje respect voor onze kampioen hé! Ge hadt er bij moeten zijn, hij was grandioos! Heel de rit stevig op kop in het peloton, en in de allerlaatste ronde mee in de ontsnapping. Groepke van vijf man, in de laatste bocht schuift er ene onderuit, en lap, allemaal tegen de grond, behalve den Danny die nog net kon uitwijken.

BIANCA : Ja, we hebben het gezien op tv, zelfs Michel Wuyts kon zijn ogen niet geloven. Een complete verrassing noemde hij het. Niemand had Danny zien afkomen, plots zat hij daar van voor!

MARCEL : Jaja, ik heb altijd geweten dat het er in zat, we hebben lang geduld moeten hebben, maar vandaag is onzen droom uitgekomen!

DANNY : Och pa, ik heb gewoon heel veel geluk gehad. Als ik in de laatste bocht niet langs binnen had gezeten, dan zat ik nu ook bij de tandarts voor een nieuw gebit.

YVETTE : Tut tut tut, niet te bescheiden, vandaag waarde gij den beste ! Allez mannen, Superette Yvette geeft ook nog een rondje!

(gejuich en er wordt gescandeerd 'speech speech speech'. Danny probeert nog af te wimpelen maar er is geen ontkomen aan)

DANNY : *(stuntelig)* Beste vrienden supporters, bij deze wil ik iedereen bedanken die mij al die jaren steunt: mijn vader, mijn zus Katrien, en natuurlijk ook Jaak, de coach, Yvette de sponsor en alle supporters. Drink er allemaal ene van mij, maar als jullie me nu zouden willen excuseren, ik ben totaal uitgeput, morgen is het weer vroeg dag.

(gemor van de menigte)

KATRIEN : Zeg Danny, wat hebt gij nu ineens? Uw eerste overwinning, dat moet ge toch eens goed vieren zeker!

MARCEL : Neen neen Katrien, Danny heeft gelijk, nen echte kampioen gaat vroeg

slapen. Morgen beginnen we weer te trainen. Ah ja, volgende week is het de Sluitingsprijs hier in Putte-Kapellen. En na vandaag is onze Danny natuurlijk de grote favoriet. Wat is er nog mooier dan de laatste koers van het seizoen te winnen en dan nog in eigen dorp! Komaan jongen, ik breng u rap naar uw beddeke!

JAAK : Da's zeker, gaat gij maar een goei dutje doen, wij zullen hier wel op uw gezondheid dat vat leeg drinken!

(gejuich van de menigte)

En dan kunde gij morgen met ne frisse kop aan de training beginnen!

DANNY : Nog eens bedankt mensen en laat het smaken hé!

(lichten uit)

Scène 2 : maandag - 09.20 u (nog 8 x slapen voor de koers)

(Simone staat zenuwachtig uit het raam te kijken, ze is helemaal opgekleed, er staat een valies naast haar op de grond. Bianca komt binnen langs de privé, duidelijk slecht gezind, gaat achter de toog en schenkt zich een watertje in.)

SIMONE : Allez, waar blijft ze nu, ze ging tegen negen uur hier zijn, straks missen we onze vlucht nog. Ze is mij toch niet vergeten zeker.

BIANCA : Misschien heeft ze platte band, of misschien heeft den hond de ticketten opgegeten, of misschien heeft ze op het laatste nipperke beslist om iemand anders mee te nemen naar Barcelona.

SIMONE : Barcelona *(spreekt het uit met een geaffecteerde Spaanse C)*, we gaan naar Barcelona! Ge moet toch niet zo ambetant doen. Ik ben maar een weekske weg. Fleur van den bloemenwinkel heeft die tickets gewonnen met een spelleke op de radio en ze heeft mij gevraagd om mee te gaan. Zo'n kans laat ik niet liggen hoor. Weet gij hoe lang het geleden is dat ik nog eens op vakantie ben

geweest? Toen ik achttien was zijn we met de nonnekes naar Lourdes geweest. En daarna ben ik met uwe pa getrouwd en was er nog maar één ding in mijn leven, 't café. En gij, gij zijt al in Praag geweest, in Rome, ge zijt zelfs al naar Amerika geweest.

BIANCA : Ja ja het is al goed. Ik ben een beetje zenuwachtig, da's alles. Ik heb nog nooit alleen het café moeten doen.

SIMONE : Maar Bianca, ge zijt nu toch al oud genoeg hé. Op uwe leeftijd moest ik het café overdag alleen doen en ik had er nog een kind bij ook. Ge moet u toch geen zorgen maken. De week voor de koers is het altijd heel kalm in 't café. De mensen sparen hun geld op voor volgende week. Zondagmiddag ben ik al terug. En daarbij, ge zijt niet alleen. De Gilbert is er ook nog om u te helpen.

BIANCA : Pff, de Gilbert, daar zegde zoiets. Ik vind dat toch maar ne rare kwibus zenne. Die staat altijd juist achter mij en dan schrik ik mij een bult. En het enige waar die over kan praten is biljart, biljart, biljart, ik word er nog zot van!

SIMONE : Ja Bianca, ik weet het, het is een beetje ne rare snuiter, maar op dit moment mogen we blij zijn dat we hem hebben. Het is gene slechte mens en hij is goedkoop!

BIANCA : Het is op zo'n momenten dat ik onze pa mis.

SIMONE : Ik ook Bianca, ik ook...

BIANCA : Weet ge wat hij nu tegen mij zou zeggen? Hij zou mij vastpakken, hij zou in mijn wang knijpen en dan zou hij dat gedichtje van Toon Hermans opzeggen.

SIMONE : Och ja, hoe ging dat nu weer ?

BIANCA : (*proclameert gedichtje, na paar zinnnetjes pikt Simone mee in*)

Je hebt iemand nodig, stil en oprecht,
die als het er op aan komt, voor je bidt en voor je vecht.
Pas als je iemand hebt, die met je lacht en met je grient,
dan pas kan je zeggen, ik heb een vriend.

(*er klinkt getoeter buiten*)

SIMONE : Oh dat zal Fleur zijn (*kijkt snel door het raam*) Ja, ze is er! Bianca meisje, ik ben ermee weg hé, hou u goed! Ge kunt mij altijd bellen op mijne gsm als er

iets is. *(nemen afscheid en knuffelen mekaar)*

BIANCA : Jaja ma, da's goed, ga nu maar. En niet teveel naar die knappe Spanjaarden loeren hé. Veel plezier in Barcelona.

SIMONE : *(in het naar buiten gaan)* Barcelona, we gaan naar Barcelona *(Spaanse C)* *(af langs inkom)*

BIANCA : Barcelona, ze gaat naar Barcelona *(doet haar ma na. Gaat af langs privé en je hoort haar roepen)* Gilbert, komt ge nog helpen of hoe zit dat?

(Gilbert komt op met schuurborstel en emmer)

GILBERT : Amai, amai, ze hebben het hier gisteren weer bont gemaakt zenne. Pfff, wielrennen, ik begrijp echt niet wat daar zo spannend aan is. Dat is toch allemaal afgesproken spel zeker, dan mag die eens vooraan gaan fietsen, dan weer nen andere. Dat is allemaal doorgestoken kaart. Biljart, dat is pas een sport, dat is pure concentratie, eerst het spel bekijken, een bal uitkiezen, de keu aanleggen *(gebruik schuurborstel als keu en tafeltje als biljarttafel)*, en dan ... schieten, bam, recht in de pot!

(Bianca komt op langs de privé met propere tafelkleedjes)

BIANCA : Zeg Gilbert, tegen wie zijt gij bezig ? *(zet ondertussen de stoelen goed)*

GILBERT : Ik vroeg me af waarom er in dit café geen biljart staat.

BIANCA : Gaat ge daar nu weer over beginnen? Dit is een supporterslokaal, geen snookerhall. *(kijkt verliefd voor zich uit)* En nu hebben we nen echte kampioen in huis....Danny Verswijfel.....

GILBERT : Danny hier, Danny ginder, wat heeft die dat ik niet heb?

BIANCA : *(begint te lachen)* Spieren en een prachtig lichaam om maar iets te noemen, Danny is nen echte atleet...

GILBERT : Zeg, ga er met samenwonen hé....

BIANCA : Ik zou niet neen zeggen... Allez, genoeg gedroomd, we moeten een beetje voortdoen hoor, *(kijkt naar de klok aan de muur)* het is al bijna half tien u en de wc's zijn nog niet gedaan. *(weer af langs privé)*

GILBERT : *(doet Bianca na)* En de wc's zijn nog niet gedaan....die krijgt al dezelfde streken als haar moeder! *(kijkt naar de poster op de muur)* Supporterslokaal Danny Verswijfel, wat een onzin! *(af naar de wc's met emmer en dweil)*

(Danny komt het café binnen, tamelijk neerslachtig, zet zich aan een tafeltje, Bianca komt terug binnen langs de privé)

BIANCA : Ah hier se, als ge over de duvel spreekt! Ge zult wel goed geslapen hebben zeker na zo'n mooie overwinning.

DANNY : Och zwijgt stil Bianca, ik heb geen oog dicht gedaan!

BIANCA : Maar jongen toch, ge ziet er zo triestig uit! Wat is me dat allemaal? Is dat de morning after stress? Wacht, ne koffie zal u goed doen!

DANNY : Merci Bianca, maar ik vrees dat ik meer ga nodig hebben dan een tas koffie.

BIANCA : Zeg Danny, nu maakt ge me wel ongerust zenne. Ik begrijp er niks van. Ge hebt gisteren de koers van uw leven gereden ! *(komt met tas koffie)*

DANNY : Pff, de koers van mijn leven... Ik ben ne mislukkeling, altijd al geweest, en dat zal altijd zo blijven. Ik ben waardeloos op de fiets.

BIANCA : Maar wat zegde gij nu toch allemaal, ik heb u gisteren toch op tv gezien, ik heb u nog nooit zo zien spurten !

DANNY : Ik heb vals gespeeld Bianca! Ik heb er gisteren niks van gezegd omdat ik onze pa al lang niet meer zo gelukkig heb gezien sinds ons ma thuis weg is.

BIANCA : Vals gespeeld? Wat hebt ge dan wel gedaan?

DANNY : Wel, ge gaat het niet geloven, ik kan het zelf amper geloven, maar wat ik nu ga vertellen is echt gebeurd.

BIANCA : Zeg, ge maakt me wel curieus zenne.

DANNY : Luister, ik heb gisteren heel de rit in het peloton gereden, maar toen we de voorlaatste ronde ingingen kon ik het echt niet meer houden, ik moest dringend plassen, mijn blaas stond op springen, en ik heb veel over voor het wielrennen, maar in mijn broek plassen dat is toch wel wat teveel gevraagd, dus ik liet mij afzakken naar achter, ben naar de kant gereden, en in de boskes gaan plassen. Toen ik mijn broek terug optrok, was de karavaan al uit het zicht verdwenen. Ik heb het er dan maar niet beter op gevonden om me daar te verstoppen tot de

laatste ronde. Ik zag dat kopgroepje van vier in de verte aankomen, heb mij aan de kant gezet net achter een boske, begon wat aan mijn ketting te prutsen, en toen ze voorbijraasden, ben ik er als een gek achteraan gereden, niemand heeft iets gezien.

BIANCA : Och gij...

DANNY : Het klinkt ongeloofwaardig, ik weet het, en ik schaam me vreselijk, maar zo is het gebeurd. En dan in de laatste bocht, ik weet niet precies wat er gebeurd is, maar toen ik omkeek lagen ze allemaal op de grond, het enige wat ik nog moest doen, was over de streep rijden. Ik was plots de grote held.

BIANCA : Meent gij dat nu ?

DANNY : Ja Bianca, echt waar! Voor onze pa was het nen droom die uitkwam. Ik wou hem dat geluk niet ontnemen. Eigenlijk wil ik helemaal niet koersen. Ik heb altijd al veel liever willen tennissen. Maar ja, ik moest en zou die fiets op hé. Den droom waarmaken die mijne pa zelf nooit heeft kunnen realiseren. Koersen, koersen, koersen, da's het enige waar die mens voor leeft. Na de blessure aan zijn achillespees heeft hij niks meer gepresteerd en moest ik het in zijn plaats gaan doen. Maar ik wil het helemaal niet meer! Ik wil er mee stoppen! Het kan me niks meer schelen, ik moet eindelijk eens aan mezelf gaan denken.

BIANCA : Oh neen, en volgende week is het Putse Kermis en de Sluitingsprijs. Iedereen kijkt er al zo naar uit !

DANNY : Ik weet het Bianca, het is nog moeilijker dan het uitmaken met uw lief. Hoe moet ik dat gaan uitleggen aan al die trouwe supporters en vooral, hoe moet ik het aan onze pa gaan uitleggen?

(Jaak, de coach komt het café binnen, duidelijk nog last van een kater)

En aan hem....

JAAK : Goeimorgen allemaal, ah Danny, ook al vroeg uit de veren zie ik. Dat is prima, dan kunnen we het trainingsschema voor vandaag bespreken. *(zet zich bij Danny aan tafel)* Bianca, voor mij een koffie alstublieft. Want Danny, de koers in Putte, dat is gene krot hé, daar komen alle elite renners op af. En wij gaan

dat winnen, ik voel het! Goh, ik zie het al voor me! *(luidop voor zich uit mijmerend)* "...We hebben hier Jaak Verbiest, coach van de ploeg Superette Yvette bij ons in de studio, en mijnheer Verbiest, wat betekent nu die overwinning voor u en de ploeg? Wel euh...het is natuurlijk een fantastisch gevoel maar het zat er al een hele tijd aan te komen..."

(wordt onderbroken door Bianca die met een tas koffie voor Jaak komt)

BIANCA : Awel Danny, gij moest toch iets vertellen hé! *(geeft Danny een por en verdwijnt met een lege bak bier langs de privé)*

DANNY : *(aarzelend)* Euh, ja, ziet ge, ik euh..., wel..., het is zo, ik

JAAK : Wat is er jongen, zeg het maar hoor. Al een geluk dat ge rapper fietst dan dat ge spreekt.

DANNY : Euh ja coach, ik zal het maar ineens zeggen zeker...

JAAK : Ja Danny, zeg het dan...

DANNY : Dat koersen, ik euh, ik ben het beu...

JAAK : Wat zijt ge beu ?

DANNY : Ik ga stoppen met koersen, ik doe niet meer mee met de Sluitingsprijs.

JAAK : Hey manneke, alles goed met u? *(voelt aan Danny's voorhoofd)* Gij zijt toch niet ziek aan het worden zeker? Och, ik snap het al, amai zeg, nu hadt ge mij goed liggen hoor, ik kreeg bijna een appelflauwte.

DANNY : Het is geen grap Jaak, ik ben heel serieus, ik zie het niet meer zitten. Ik weet dat stoppen met koersen niet gemakkelijk zal zijn, vooral omdat iedereen in mijn omgeving er bij betrokken is, ons vader, Yvette, de supporters, het café... Maar ik mag toch ook eens aan mezelf denken.

JAAK : *(weet even niet goed hoe te reageren)* Hebt gij daar wel goed over nagedacht ventje, wij hebben een contract hé, dat weet ge toch, en dat contract loopt nog tot het einde van het jaar. Gij kunt gij niet zomaar stoppen zenne !

DANNY : Ja dat weet ik, maar wat hebt ge eraan als ik als laatste eindig? Als ik mij gewoon ziek meld, dan lijdt de ploeg geen gezichtsverlies. En tegen het volgende seizoen is iedereen mij al lang vergeten.

JAAK : Dat gaat ge mij niet aandoen he ventje, net nu de ploeg in de spotlights kan

komen ! Eindelijk onze grote doorbraak !

DANNY : Och Jaak, ge zijt aan het dromen, ge weet dat ik hier in Putte niet kan winnen.

JAAK : Gij kunt wel winnen. Als ge rijdt zoals gisteren, dan wint ge op uw sokken.

DANNY : Jaak..., daar moet ik u ook iets over vertellen...over de koers van gisteren.....maar ge moet me beloven dat het onder ons blijft hé...

JAAK : Amai, ge hebt vanmorgen precies wel heel veel te vertellen.

DANNY : Het is een beetje genânt om te vertellen, maar ik ... *(fluisert in het oor van Jaak)*.

JAAK : Vals gespeeld?

DANNY : Awel, ik... *(fluisert in het oor van Jaak)*.

JAAK : Wa? In de boskes? Och onnozel manneke, gij denkt toch zeker niet dat ik nog in sprookjes geloof, ge moet nu geen fabeltjes gaan verzinnen om er tussen uit te muizen hé.

DANNY : Maar het is echt waar !

JAAK : *(heeft ondertussen al eens goed nagedacht)* Nu moet gij eens goed naar mij luisteren ventje, gij gaat dinsdag mee koersen, en ik zal nog meer zeggen, ge gaat winnen!

DANNY : Hoe bedoelt ge ?

JAAK : Awel Dannyke, *(begint beetje vals te kijken)* ge weet toch dat ik samen met uwe pa op den Degussa werk.

DANNY : Euh...ja.....ik zie niet goed wat dat er mee te maken heeft.

JAAK : Awel Dannyke, en ge weet toch ook dat ik de ploegbaas ben van uwe pa.

DANNY : Ja natuurlijk, en dan ?

JAAK : Awel Dannyke, en ge weet toch dat ze spreken over reorganisatie binnen het bedrijf, en ge weet toch dat reorganisatie eigenlijk gewoon een schoon woord is voor afvloeien ?

DANNY : *(al beetje achterdochtig)* Ga voort...

JAAK : Awel Dannyke, nu moet dat toch wel lukken zeker dat ik voor het einde van het jaar een dossier moet binnenbrengen van iedereen in mijn team. En aan de hand van dat dossier zal bepaald worden wie mag blijven en wie mag gaan...

DANNY : Gij smeerlap, gij gaat toch niet beweren dat....

JAAK : Maar natuurlijk niet Dannyke, als gij dinsdag de koers wint, dan is er toch helemaal niks aan de hand !

DANNY : Dat is chantage! Onze pa is er drieënvijftig, die gaat nooit meer vast werk vinden. En met het vertrek van ons moeder komt die mens zo in een depressie terecht. En ik ook als hij heel de dag gaat thuis zitten. Zelfs al doe ik dinsdag mee, ik kan die koers niet winnen.

JAAK : Gij kunt wel winnen! Als we deze week nog heel goed trainen. Ge kent de baan hier als geen ander, ge hebt thuisvoordeel. En daarbij, veel keus hebt ge niet hé vriendje, wrijf die beentjes maar al in. Ik verwacht u om half twee stipt aan de kerk! Ik ga nu snel nog even naar het werk.... aan dat DOSSIER werken..... Oh ja, en mondje dicht zenne of onze papa kan morgen al gaan stempelen! Tot straks! *(verlaat het café*

DANNY : *(laat zich op een stoel vallen, met de handen in het haar)*
Godverdegodverde.. De smeerlap, wat een misere....

(Bianca komt terug op langs de privé)

BIANCA : En heeft hij het goed opgepakt ?

DANNY : Goed opgepakt? Hij heeft mij goed ingepakt ja!

BIANCA : Hoe bedoelt ge? Ge hebt u toch niet laten doen zeker?

DANNY : Goh Bianca, ik mag er niks over zeggen, ik kan u alleen zeggen dat als ik dinsdag de koers niet win, het leven thuis een hel gaat worden!

BIANCA : *(totaal niet begrijpend wat er aan de hand is)* Gaat ge toch mee koersen?

DANNY : Veel erger nog Bianca, ik moet die stomme koers winnen !

BIANCA : Ik begrijp er helemaal niks van.

DANNY : Bianca, als ge me echt graag ziet, moogt ge me nu geen vragen meer stellen.
Het enige wat nu nog telt is die stomme koers.

BIANCA : Ik vraag me echt wel af wat de Jaak tegen u gezegd heeft. *(last met haar vrouwelijke nieuwsgierigheid)* Enfin... maar hoe gaat ge dan winnen ?

DANNY : Als ik dat eens wist hé...

BIANCA : En hebt ge hem dan niet verteld dat ge gisteren gesjoemeld hebt?

DANNY : Natuurlijk wel, maar hij wil me niet geloven, hij is ervan overtuigd dat ik kan

winnen dinsdag. Ik had mijne fiets al aan de haak gehangen. En nu moet ik gelijk ne gek gaan trainen voor een onmogelijke opdracht. Wat een ellende!

BIANCA : We moeten een plannetje bedenken. Gaat gij ondertussen al wat trainen, ik zal eens goed nadenken hoe we dat gaan oplossen.

DANNY : Goh Bianca, gij zijt echt wel ne schat, ik weet dat ik bij u altijd terecht kan. Zeg, waar is uw ma eigenlijk ?

BIANCA : Die is naar Barcelona (*Spaanse C*) tot zondag.

DANNY : Amai, die staat er beter voor dan ik. Allez vooruit, ik ben ermee weg, merci voor de koffie.

(net als Danny wil buiten gaan komt Yvette binnen)

YVETTE : Oh Danny, kom hier mijne schat, dat ik u nog eens vastpak. Nog eens nen dikke proficiat voor gisteren hé. *(wil drie kussen geven)*

DANNY : Merci Yvette, merci *(probeert naar buiten te glippen maar Yvette verspert de weg)*.

YVETTE : Amai, ge zijt zo gehaast. Ik wou eigenlijk nog eens efkens met u praten.

DANNY : Kan dat niet wachten Yvette, ik moet gaan trainen !

YVETTE : Ja ja natuurlijk natuurlijk, ge moet in topconditie zijn voor volgende week dinsdag hé! Maar het is tamelijk dringend. Ziet ge, volgens het sponsoringscontract mag ik tien spandoeken ophangen rond het circuit, maar....

DANNY : *(licht geïrriteerd)* Die dingen moet ge met onze pa bespreken Yvette, hij regelt de financiële zaken in de ploeg.

(ondertussen komt Gilbert uit de wc's met emmer en aftrekker)

YVETTE : Ja dat weet ik wel, maar ik zoek nog een paar leuke slogans. Ik moet die spandoeken vanmiddag laten drukken, anders zijn ze niet op tijd klaar voor de kermis. Ik had al zoiets als “Frieten en Krokotten, alles bij Superette Yvette”, of euhm.... “Ook Danny onze vedette, koopt bij Superette Yvette”.

GILBERT : *(beetje sarcastisch)* Ik heb ook nog een goei: “de wc's zijn bezet, want de

vis kwam van Superette Yvette”.

DANNY : *(mee lachend)* Ja of bijvoorbeeld ... “Heel de dag op toilet, dankzij Superette Yvette”.

(Gilbert verdwijnt lachend met emmer en aftrekker langs privé)

YVETTE : Amai, merci mannen, van uw vrienden moet ge het hebben.

BIANCA : Trek het u niet aan Yvette, ze doen maar wat onnozel, ik zal wel eens mee nadenken, en dan geef ik u tegen de middag wel een belleke.

YVETTE : Merci zenne Bianca, toch iemand waar ik kan op rekenen. Allez, tot straks dan. *(verlaat het café)*

DANNY : *(kijkt naar de klok)* Amai, is het al ...uur ! Allez, nu ben ik echt weg hoor! *(verlaat het café)*

BIANCA : *(roept nog na)* Dag Danny, voorzichtig op de weg hé *(pakt pen en papier en zet zich aan een tafeltje)* Superette Yvette, wat kunnen we daar allemaal voor verzinnen...

(Marcel en Katrien komen het café binnen)

MARCEL : Zeg Bianca, hebt gij onze Danny al gezien vandaag ?

BIANCA : Jaja, ge hebt hem juist gemist, hij is vertrokken om te gaan trainen.

MARCEL : Ah dat is schitterend! Ge ziet wat dat kan doen met een mens zijn moreel hé, als ge zo eens een koers kunt winnen. Vroeger moest ik hem uit zijn bed sleuren om op die fiets te kruipen.

KATRIEN : *(zet zich met haar vader aan tafel)* Allez pa, waar wou je nu over praten, want ik heb niet heel de morgen hoor, ik moet nog naar de winkel. Ik wil vandaag mijne gang schilderen.

MARCEL : Bianca, voor mij een pintje !

KATRIEN : Zeg pa, gaat gij al van ‘s morgens vroeg bier beginnen drinken? Bianca, geef ons maar twee cola’s! Trouwens, moet gij niet werken vandaag? Het is toch maandag!

(Bianca stopt het papiertje in haar schort en gaat de cola's halen)

MARCEL : Neen, ik sta met de nacht deze week, dan heb ik volgende week met de kermis heel de week vrij. *(zit duidelijk in zak en as)*

KATRIEN : Vertel nu eens wat er aan de hand is vader.

MARCEL : Goh Katrien, het is leeg in huis, meiske. Sinds dat gij dat appartement gekocht hebt, was het al stillekes geworden, maar met het vertrek van ons ma is het helemaal doods in huis. Ik loop de muren op van de zenuwen.

(Bianca brengt de twee cola's en gaat terug achter de toog werken)

KATRIEN : Ja pa, ge weet waarom ons ma vertrokken is hé. Ze heeft het u vijftwintig jaar proberen duidelijk te maken, maar ge wou niet luisteren. Het enige dat voor u telt is de koers. Ge ziet het hé, ge gaat pas iets missen als ge het niet meer hebt.

MARCEL : Zeg dat wel, goh, en ze kon zo ne lekkere hutsepot maken hé!

KATRIEN : Amai, is dat het enige waar ons mama goed voor was?

MARCEL : Neeje natuurlijk niet! Ik ga veranderen, echt waar! Ik wil mijn Germaineke terug!

KATRIEN : Gij kunt niet veranderen vader, en zeker nu niet. Danny heeft zijn eerste koers gewonnen en als hij nu ook nog op de kermis wint, dan is 't spel helemaal om zeep.

MARCEL : Ja maar allez, ik kan toch proberen hé, kunde gij niet gaan babbelen met uw ma Katrientje ? Naar u luistert ze.

KATRIEN : Sorry pa, ik ben jullie dochter, ik ben geen huwelijksconsulente! Die dingen moet ge zelf uitpraten. Als ge haar terug wil, dan zult ge moeten bewijzen dat ge echt alleen maar voor haar kiest en niet meer voor het wielrennen. Het is het één of het ander.

MARCEL : Ne mens mag toch een hobby hebben ?

KATRIEN : Een hobby wel ja, maar bij u is het een obsessie! En ge zijt zo blind, dat ge niet eens inziet dat Danny eigenlijk helemaal niet graag koerst.

MARCEL : *(ontkennend)* Och gij!

KATRIEN : Waarom hangen er dan alleen maar posters van Agassi en Federer op zijn kamer?

MARCEL : Als hij niet graag koerst, dan zou hij gisteren niet gewonnen hebben.

KATRIEN : Hij heeft voor u gewonnen, omdat ge de laatste tijd zo diep in de put zit.

MARCEL : *(probeert nog even zielig te doen)* Mmm, ge wilt me dus niet helpen.

KATRIEN : Pa, ik KAN u niet helpen! Probeer dat nu toch eens te snappen. Als gij niet wil veranderen, zal er niks veranderen. En nu moet ik echt naar de winkel, want anders is mijne gang morgen nog niet geschilderd. Apropos, ge moogt mij altijd komen helpen met schilderen!

MARCEL : Ja, ik moet eerst nog gaan helpen met het opbouwen van de VIP-tent, maar daarna spring ik nog wel binnen.

KATRIEN : Jaja, dat ken ik, tegen dan zijt ge al zo zat, dat ge niet meer op een rechte lijn kunt lopen, laat staan binnen de lijntjes schilderen. Bianca, tot de volgende!
(verlaat het café)

MARCEL : *(nog wat zielig tegen Bianca)* Zelfs mijn kinderen zien mij niet graag.

BIANCA : Hoe durft gij nu zo iets zeggen? Ik denk dat gij niet goed beseft wat die allemaal voor u over hebben. Misschien wordt het tijd dat ge eens wat meer aandacht aan hen besteedt, voor ge iedereen verliest.

MARCEL : Zeg, begint gij nu ook al tegen mij! Bianca, geef toe, het zou toch tof zijn als onzen Danny de koers wint, nietwaar? En voor jullie café zou het ook niet slecht zijn hé? Als Danny wint, dan gaat het hier stampvol zitten, daar kunt ge zeker van zijn!

BIANCA : Ja Marcel, dat is waar, maar ik zou het nog leuker vinden, moest Danny dat zelf ook tof vinden.

MARCEL : *(staat op om naar buiten te gaan)* Och Bianca, als Danny niet graag koerst, dan zou hij nu toch ook niet zo vroeg op zijn fiets zitten hé? Ik ben ermee weg.
(verlaat het café.)

(lichten uit)